ОСТАННІ НОВИНИ

10:04 Посадіть цей кущ біля дому: предки вірили, що він захищає від зла та притягує кохання

14:17 Вдала рибалка у Варшаві обернулася для українця депортацією з Польщі: чому звинуватили рибалки

14:04 4 найзухваліші схеми, жертвою яких може стати кожен: у поліції розкрили маніпуляції шахраїв

14:02 Домашній зефір із клубники: простий рецепт, який з'їдається миттєво

13:18 Головні правила вирощування буряка: що має знати кожен городник

13:15 Курс долара в Україні: яким він буде до середини червня

13:02 Пряма та явна загроза: чому представники ЗМІ закликають Раду

ЖИТТЄВІ ІСТОРІЇ

«Ваша мама жива. Шукайте», — сказала екстрасенс": в Одесі дочка через 21 рік знайшла зниклу безвісти матір

6:20 — 10 жовтня 2021

Катерина КОПАНЄВА, «ФАКТИ»

21 рік тому Тетяна Присяжна, яка жила в одному з сіл Полтавської області, вийшла з дому і не повернулася. Рідні довго її розшукували: телефонували до знайомих, зверталися в поліцію, на телепрограми й навіть до екстрасенсів. Але знайти жінку не вдавалося. «Ніхто рокам, і всі навколо думали, що мама померла, — каже дочка Тетяни Яна. — Я й гадки не мала, що з нею і де вона. Але вірила, що вона жива».

А нещодавно Яні надійшов дивний дзвінок з сільради. Чиновники запитували дані її матері. Виявилося, до сільради надійшов запит з Одеської області, де волонтери прихистили жебрачку, яку разом з іншими бездомними підгодовували на залізничному вокзалі. Літня жінка назвала своє ім'я та місто, де раніше проживала. Вона виявилася мамою Яни.

Коли Тетяна втекла від ромів, на яких працювала, на неї напали, сильно побили та пограбували

— Цю жінку ми помітили біля залізничного вокзалу в Одесі, — розповідає «ФАКТАМ» **волонтер і голова громадської організації «Нове життя» Федір Герасимов.** *— Наша мобільна бригада стає регулярно годині бездомних, і Тетяна була серед них. Нас здивувала її граматна мова. Вона справляла враження вродженої та виховної людини. Коли взимку Тетяна потрапила до нашого пункту обігріву, ми більше про неї дізналися. Виявилося, вона понад двадцять років живе на вулиці. З якої причини залишилася без даху над головою, спочатку не розповідала. Це ми з'ясували пізніше, коли стали допомагати їй з відновленням документів. Зробили за допомогою журналістів відповідні запити, і інформація дійшла до села, де раніше жила Тетяна. А потім і до її родичів.*

Незабаром Федору написала незнайомка на ім'я Яна.

— Відправивши мені фотографію Тетяни, вона обережно запитала: «Чи була у вас ця жінка?» — згадує Федір. — Я відповів стверджно. «Чи жива вона?» — запитала. Коли я сказав, що жива, жінка запелефонувала в сльозах: «Це моя мама! Ми шукаємо її вже 21 рік!». Я відразу запитав, чи готова вона її забрати. «Це навіть не обговорюється. Звісно!» — відповіла Яна. І розповіла, що у Тетяни, виявляється, п'ятеро дітей: син і чотири дочки. Після сварки з сином Тетяна її зникла. З того часу, за словами Яни, де тільки вони матір не шукали.

Після розмови з Яною я підійшов до Тетяни і запитав, чи є у неї діти. Почуявши запитання, жінка відразу почала плакати. «Мені зателефонувала ваша дочка. Діти хочуть вас забрати», — сказав я. Після цих слів Тетяна буквально впала в ступор. «А я їм потрібна?» — запитала. «Звичайно, — кажу. — Вони давно вас шукають». Тетяна довго плакала. Розповіла, що 21 рік тому сама пішла з дому, про що дуже шкодує. Образилася на сина, сіла в перший-ліпший потяг і так опинилася в Одесі. Чекала, що діти будуть її шукати. Вони її шукали, але вона цього не знала, і вирішила, що нікому не потрібна. Оскільки у неї не було ані грошей, ані знайомих в Одесі, опинилася на вулиці.

Потім — життя в підземному переході, жебрацтво та напад. Тетяна працювала на ромів. Коли зважилася від них втекти, на неї напали, сильно побили й пограбували. Після побиття жінка частково втратила пам'ять і довгий час не могла згадати, хто вона і звідки. А коли щось згадала, повертатися до дітей вже не наважилася.

— Каже, боялася, що її не приймуть, — розповідає Федір Герасимов. *— Зустріч Тетяни з дочкою нікого не могла залишити байдужим. Плакали і ми, і присутні на зустрічі журналісти. Яна відразу кинулася до матері. А Тетяна спочатку її не впізнала… «Це я, — тихо сказала Яна. — Ваша дочка». Ми дали їм кілька годин на те, щоб побути тільки вдвох. Вони довго розмовляли… Фактично знайомилися заново.*

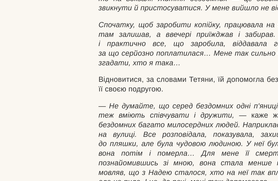

Перша зустріч у притулку для бездомних. «Всі ці роки я вірила, що мама жива», - каже дочка Яна

«Мені вдавалося заробити собі на хліб і книги»

Коли кореспонденту «ФАКТІВ» вдалося поговорити з Тетяною, вона ще була у притулку для безхатьків. Але вже активно збиралася додому — діти повинні були забрати її через кілька днів.

— Я дуже хвилююся, — зізнавалася «ФАКТАМ» **Тетяна.** *— Не віриться, що все це насправді відбувається. Вже настільки звиклася з думкою, що мій дім — вулиця. Складно навіть уявити, що у мене може бути інше життя. А воно ж колись було… У тому житті у мене була син'я. Чоловік, п'ятеро дітей. З чоловіком ми, щоправда, розлучилися, коли діти були ще маленькими. Він випивав, а потім ще й підколив туберкульоз. З того часу дітей виховувала я сама. Працювала на двох роботах — на харчовому комбінаті й в маслоцеху. Ви запитаєте, чому пішла…*

Це сталося після сварки з сином. Діти вже були дорослими. Вадим отримав важкий опік руки, і лікарі наполягали на ампутації. Але ми боролися за цю руку як могли. Лікування було настільки дорогим, що мені довелося продати майже все, що було. А потім ця сварка… Мені боляче й навіть соромно про це говорити. Вадим повівся некоректно, і ми наговорили один одному дуже неприємні речі… Я образилася, встала та пішла. Просто так, у нікуди. Навіть речі з собою не взяла. Одягалася, як капуста, дійшла до вокзалу, сіла на перший-ліпший дизель і приїхала до Одеси. Мені було абсолютно все одно, куди їхати. Білі і образа буквально з'їдали мене зсередини. Потім тисячу разів пошкодувала про свій вчинок, але було, як мені здавалося, вже запізно. Я вже не могла повернутися.

— Чому?

- Спочатку через власну гординю. Я очікувала, що діти одразу мене розшукають і попросять повернутися. І ще більше образилася, коли минув тиждень, другий, а ніхто за мною не прийхав. Вирішила, що мене ніхто й не шукав. Ось і залишилася на вулиці. Йти мені було нікуди. І грошей теж не було. Тому жила то в переході, то на паркоці, то на вокзал. Життя бездомних — це зовсім инший світ. Але до нього теж можна звикнути й пристосуватися. У мене вийшло не відразу.

Спочатку, щоб заробити копійку, працювала на одного рома. Він вивозив мене на точку, там залишав, а ввечері приїжджав і забирав. Стояла на паперті в будь-яку погоду і практично все, що заробила, віддавала господареві. Потім зажилася аптечки, за що серйозно поплатилася… Мене так сильно побили, що я після цього навіть не могла згадати, хто я така…

Відновитися, за словами Тетяни, їй допомогла бездомна жінка на ім'я Надія. Тетяна називає її своєю подругою.

— Не думайте, що серед бездомних одні п'яниці і злодії. Це зовсім не так. У цьому світі теж вміють співчувати і дружити, — каже жінка. — У кожного свої історія. Серед бездомних багато милосердних людей. Наприклад, моя Надя. Вона допомогла мені вижити на вулиці. Все розповідала, показувала, захищала… Надя йшла минув тиждень, другий, а ніхто за мною не прийхав. Вирішила, що мене ніхто й не шукав. Ось і залишилася на вулиці. Йти мені було нікуди. І грошей теж не було. Тому жила то в переході, то на паркоці, то на вокзал. Життя бездомних — це зовсім инший світ. Але до нього теж можна звикнути й пристосуватися. У мене вийшло не відразу.

Спочатку, щоб заробити копійку, працювала на одного рома. Він вивозив мене на точку, там залишав, а ввечері приїжджав і забирав. Стояла на паперті в будь-яку погоду і практично все, що заробила, віддавала господареві. Потім зажилася аптечки, за що серйозно поплатилася… Мене так сильно побили, що я після цього навіть не могла згадати, хто я така…

Відновитися, за словами Тетяни, їй допомогла бездомна жінка на ім'я Надія. Тетяна називає її своєю подругою.

— Не думайте, що серед бездомних одні п'яниці і злодії. Це зовсім не так. У цьому світі теж вміють співчувати і дружити, — каже жінка. — У кожного свої історія. Серед бездомних багато милосердних людей. Наприклад, моя Надя. Вона допомогла мені вижити на вулиці. Все розповідала, показувала, захищала… Надя йшої моєму прикладстися до пляшки, але була чудовою людиною. У неї була закрита форма туберкульозу, від якої вона потім і померла… Для мене її смерть стала великою втратою. До речі, познайомившись зі мною, вона стала менше пити. Інші бездомні навіть дивувалися: мовляв, що з Надею сталося, хто на неї так впливає? А я взагалі не п'ю. Курити курила, але не пила. І це, до речі, мені теж допомагало.

Через те, що ніхто ніколи не бачив мене п'яною, до мене на вулиці ставилися з повагою. Інші бездомні завжди підкреслювали: «А наша баба Таня не п'є». Часто ділилися зі мною їжею, яку розподіляли. Бувало, принесуть щось істівне, кого мене нема, і кажуть: «Тільки баб'Тані обов'язково залишіте». А я свою чергою ділилася з ними. Найчастіше хлібом. Це була єдина і найкраща їжа. Я точно знала, що якщо є хліб, буду сита. Мені вдавалося заробити собі на хліб і книги.

— Книги ?!

— Так. Я постійно купувала книги в однієї людини в переході. З дитинства люблю читати. Без даху над головою прожити можу, а ось без книг точно не виживу. Потім чоловіку, у якого постійно їх купувала, стало мене шкода, і він запропонував мені просто брати книги на прочитання і платити за це гривню. Я була йому за це дуже вдячна. Як і дівчаткам, які працювали на вокзалі й взимку дозволяли мені ночувати в кімнаті відпочинку. Там же я могла помитися, попрати речі. За це потрібно було платити певну суму, яку я спеціально збирала до зими. А влітку їздила купатися на річку. Завжди за цим стежила — дуже боялася, щоб ніхто не сказав, що їде брудна смердюча бомжиха.

«Я була впевнена, що маму, яка стільки років бомжувала, діти не приймуть»

Поступово у Тетяни відновилася пам'ять. Але повернутися додому вона все одно не зважилася.

— Мені здавалося, що тепер я вже точно не можу це зробити, — зізнається Тетяна. *— Як з'явитися перед дітьми після всього, що зі мною трапилось? Згилася давно вже не на сина, а на саму себе. До речі, декілька раз приїжджала в рідне село. Приходила на нашу вулицю та спостерігала за будинком. Побачу зідалку, що діти жиє й здоров, — і їду назад, тому що моє місце, як я вже вважала, на вулиці… Я була впевнена, що дітям не потрібна і що маму, яка стільки років бомжувала, вони точно не захочуть прийняти.*

Коли волонтери сказали, що дочка мене шукає і хоче забрати, не повірила… Пам'ятаю її зовсім це погано. А зараз вона вже доросла жінка. Коли ми почали розмовляти, Яна сказала мені дещо таке, про що знали тільки я та вона. Тільки тоді, напевно, повірила, що все це не сон…

Яна розповіла, що їхній батько, мій колишній чоловік, вже помер. Що дочка Оксана вийшла заміж за турка і тепер живе в Туреччині… І що вони всі, виявляється, довго мене шукали. А знайти не могли тому, що в Одеській області про мене не було жодних відомостей. Мене жодного разу не затримувала поліція, я донедавна не жила в притулках. Тому 20 років про мене ніде не було інформації. Яна розповіла, що ходила до екстрасенса і та сказала: «Мама жива, шукайте».

— Мі вірили. У мене ягик не повертався сказати, що мама померла. Тому що я знала, що це неправда, — голос **Яни** тремтить. *— У той час не було блогерів, не настільки було розвинене телебачення. Якби це сталося два-три роки тому, я б піднята такий галас… Але тоді мені було 18 років, і я не знала, що ще можна зробити. Кілька разів писала на «Жди мене», але не отримувала відповідь. Адже тоді не було навіть мобільних телефонів… Я переконувала себе в тому, що мама жива. Кожен раз у будь-якій ситуації говорила собі: а мама б зробила так, мама сказала б так… Наша мама дуже розумна людина.*

За словами Яни, ані вона, ані інші діти Тетяни не ображаються через її втечу: *«Що було, то було. Все це тепер неважливо. Важливим є те, що мама з нами».*

— Я теж хотіла б забути минуле, — каже Тетяна. *— Зараз найбільше хочеться обійняти дочок і сина і сказати, як я їх люблю. І завжди любила.*

— У Тетяни прекрасні діти. Дочка Яна так на неї схожа, — розповідає Федір Герасимов. *— Напевно, всі ми іноді робимо вчинки, які не піддаються здоровому глузду. І найпростіше людину засудити. Але я за те, щоб не засуджувати, а допомагати. Багатьом людям, які зараз знаходяться в притулку, історія Тетяни дала надію: може, і їх так хтось знайде?*

Більшість бездомних взагалі не знають, що з їхніми рідними, чи живі вони. Наші швидкі допомоги регулярно забирають бездомних з вулиць, а мобільні групи годують їх по місту. Ми часто знімаємо це на камеру, виставляємо фото та відео. Якщо раптом хтось із читачів впізнає на фото своїх родичів, нехай телефонують на нашу лінію довіри (0 800 303 999). Родини повинні воссз'єднуватися.

Як дениен возз'єдналася сім'я Тетяни. Діти вже забрали жінку додому — в рідне село, в будинок, де вона не була 21 рік. Там на неї чекали не тільки діти, але й онуки, і навіть правнуки.

Раніше «ФАКТИ» розповідали про трагічну долю безхатька на Одещині, який став «зіркою» Instagram.

Скріншот з відео USI Online

Читайте нас у Facebook

6590

До змісту розділу

Подобаєтся помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter

Друкована версія | Лист редакторові | Поскаржитися

Поділитися | Поділитися | Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

Чи треба знімати плівку з сосисок перед варінням: відповідь виробників

Водолаї — несподівані цені. Теоретик — складні розмови, а Овен — на фронті: гороскоп на вихідні

Нашкеви вже нові правила для доларів: як купюри можуть не прийняти

Що додати в каву, щоб прибрати кропіту: простий лайфхак від експертів

ПОПУЛЯРНЕ

1 Батько лишив Грушевському стільки грошей, щоб побудував шестиповерховий будинок і учителює: вийшла книга про українську інтелігенцію початку XX століття
30 травня 2026 12:04

2 Вбивця мав з собою два зображення Петлюри, але спитав: «Ви Петлюра?» — і після ствердної відповіді почав стріляти: 100 років тому загинув лідер УНР
25 травня 2026 12:25

3 «Тактика просочування малими групами вже не дає ворогу тих результатів, на які він сподівається»: командир полку безпілотних систем «Лава»
22 травня 2026 12:24

4 «Артист в Україні — ніхто»: популярний співак та телеведучий ХАС про зміни під час великої війни
24 травня 2026 13:24

5 «Ми заходили на позиції, які знищувалися в нульожка «Ти — космос» Володимир Кравчук про роки на фронті
28 травня 2026 12:24

Рейтинг формується за останні 7 днів

Погода 06.06.26, вдень
sinoptik
Київ
+26° вологість: 59% тиск: 747 мм вітер: 1 м/с, Південний
Погода на 12 дня від sinoptik.ua

БІЛЬШЕ У РОЗДІЛІ

Героїня «ФАКТІВ» Таня Вороніна, яку 16 років тому спотворив сірчаною кислотою ображенний залицальник, народила двійнят
1 липня 2022 12:25

Не шкодує, що Бог дав таких дітей. — мати-героїня одна виховує п'ятьох дітей, четверо з них — з інвалідністю
24 березня 2022 13:46

«Свого чоловіка та донечку ніколи не бачила: після втрати зору у 28 років вінничанка створила рок-групу музикантів з особливими потребами
2 лютого 2022 17:20

Дитина-калькулятор: 15-річний школяр множить десятки, сотні та мільйони в умі
1 лютого 2022 18:01

«Під час обстрілу я згадувала чоловіка та молилась»: у родині Олени Кукли всі захищали Україну — вона, її син, чоловік і брат
22 січня 2022 12:40

Новини партнерів

Мапа сайту

Новини | Україна | Політика | Блоги | Події | Світ | Пряма лінія | Спорт | Футбол | Культура | Шоу-бізнес | Фотоархів | Спорт | Суспільство | Стиль життя | Книга рекордів | Люди та звірі | Життєві історії | 25 років потому | Історія сумасшесті | Наука та технології | Клуб спокушення | Запитайте у Фактів | Знаменники дня | Гороскоп | Курс валют | Фотофакти | Погода

Реклама | Передплата | Контакти | Привітання і співчуття | Правила користування сайтом fakty.ua

© 1997—2026 «Факти та коментарі»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.

Матеріали під рубриками «На правах реклами», «Реклама», а також позначені символом Ⓡ публікуються у якості реклами та мають інформаційно-комерційний характер.